

Budowa oka

Oko to kulisty worek ze sztywnej błony, twardówki; z wyjątkiem przedniej części jest ona biała i nieprzezroczysta. W przedniej części oka zewnętrzna błona jest przezroczysta i bardziej wypukła. Jest to rogówka, część oka o podstawowym znaczeniu przy tworzeniu obrazu. W utrzymywaniu jej dobrej jakości optycznej pomaga mruganie; dzięki niemu oko jest zwilżane i oczyszczane.

Wnętrze oka wypełnione jest substancją złożoną głównie z wody. Bezpośrednio za rogówką znajduje się tzw. ciecz wodnista, a w głębi oka – galaretowate ciało szkliste.

W przedniej części oka znajduje się soczewka; jej krzywizna może być zmieniana za pomocą odpowiednich mięśni.

Bezpośrednio przed soczewką znajduje się tęczówka, nieprzezroczysta błona z otworem pośrodku, o barwach od jasnoniebieskiej, przez szarozieloną, do ciemnobrązowej.

Otwór pośrodku tęczówki to źrenica. Jej średnicę automatycznie regulują odpowiednie mięśnie; w jasnym świetle słonecznym jest ona najmniejsza (około 2 mm), w ciemności się zwiększa (do około 7 mm).

Wnętrze twardówki wyścielone jest błoną zwaną siatkówką. W tej warstwie znajdują się komórki światłoczułe.

Średnica ludzkiego oka to około 25 mm.